

NĀM, NĀM...

Narodil se Kristus opravdu 25. prosince?
Pavel, 13 let

Ještě donedávna se považovalo určení data 25. prosince pro Ježíšovo narození za počin církve, která zamýšlela potlačit a nahradit pohanské svátky zimního slunovratu: narození Krista místo znovuzrození Sol invictus, tedy „neporaženého Slunce“, které bylo uctíváno s božskými atributy. To by znamenalo, že datum Vánoc je stanoveno s určitým záměrem potlačit pohanskou úctu, bez ohledu na skutečný okamžik v dějinách, což by vlastně ani nebylo možné kvůli chybějícím nutným údajům v Bibli či jiných zdrojích.

Ale poměrně nedávno se podařilo zjistit, díky dokumentům z Kumránu, objeveným na konci 40. let minulého století v jeskyních u Mrtvého moře, že se Ježíš skutečně narodil v době, kterou běžně slavíme. Jakým způsobem se k tomu došlo? Je to trochu složitější, ale snad se to podaří vysvětlit. Jestliže se Ježíš narodil 25. prosince, jeho početí v lůně Panny Marie se událo 25. března, kdy slavíme zvěstování anděla Panně Marii. Ale víme také z Lukášova evangelia, že šest měsíců předtím byl v lůně Alžběty počat Jan Křtitelem.

A právě od data Křtítelova početí musíme vyjít. Lukášovo evangelium začíná obětí kněze Zachariáše, Alžbětina manžela, v chrámě. V době, kdy vykonával službu v chrámě, zjevil se mu anděl Gabriel a zvěstoval mu, že přes dosavadní neplodnost jeho manželky a přes tehdejší pokročilý věk obou manželů, budou mít syna, po kterém tolik toužili. Lukáš upřesňuje, že Zachariáš náležel do Abiášovy třídy, a když měl vidění anděla, právě „byla na řadě jeho třída a on vykonával před Bohem kněžskou službu“. Ti, kteří v Izraeli náleželi do kněžského stavu, byli rozděleni do 24 tříd a podle neměnného řádu měli vykonávat v chrámě po dobu jednoho týdne liturgickou službu, což vyšlo dvakrát do roka. Víme, že Abiášova třída byla v oficiálním seznamu osmá. Ale na kdy spadaly turnusy této třídy, to nikdo nevěděl. Ale až podrobným studiem kumránských svitků se přišlo na to, že jeden z těchto dvou turnusů Abiášovy třídy spadl do posledního týdne v září. Podle Lukášova evangelia „po těch dnech jeho žena Alžběta počala“, tedy Křtítelovo početí by nastalo kolem 25. září, což by nás dovedlo k datu narození Jana Křtitele, které slavíme 24. června, a přes něj zpět k datu 25. prosince, kdy slavíme Vánoce. Tedy můžeme toto datum brát jako historický fakt.

Foto: Liya

OTEC BEDŘICH HORÁK

Vrtá ti něco hlavou? Napiš nám to na e-mail: vrtak@tarsicius.cz

YES to GIFT

Když jsme se jednou ptali babičky, co by si přála k narozeninám, tak nás dost překvapila. Řekla nám, že opravdu nechce NIC. Jejím největším a jediným dárkem jsme prý my, a proto už nic jiného nepotřebuje. Je šťastná, když k ní přijdeme a jsme s ní.

Tehdy jsme to nechápali. Vždycky jsme si představovali, že dárek, to je přece nějaká věc, koupená nebo vytvořená a třeba hezky zabalená. Až později jsme přišli na to, co nám tím chtěla babička říct. Ano, dárek je důležitý, ale mnohem důležitější je člověk, který za námi přijde a chce nám udělat radost. Věnuje se nám a má o nás zájem.

O Vánocích se všichni snažíme udělat svým blízkým radost nějakým dárkem, překvapením. Teď už víme, že není důležité, co jim dáme, ale jestli to bude od srdce, jestli to bude z lásky. Asi už tušíte, že takovým dárkem nemusí být nutně drahá věc, ale třeba i maličkost, kterou jsme pro ně vymysleli z přátelství.

Zkusme se proto letos hecnout a pro naše dědečky a babičky nebo pro další příbuzné a kamarády připravit jeden hodně speciální dárek: při návštěvě ani jednou nekoukneme do mobilu, ani jednou nekoukneme na síť, ani jednou nespustíme hru. Budeme se věnovat jim a ne mobilu: vyrazíme ven, zahrajeme si deskovku, budeme se spolu bavit, druhým naslouchat a to, co bude moudré, si zkusíme zapamatovat...

Takže jaké dárky letos na Vánoce? YES to GIFT - NO to PHONE :)

OTEC JIŘÍ KAŇA

Foto: PhotoGranary - Adobe stock

Pozdrav z Irska

Mark Caffrey je bohoslovcem v Irsku a se svým kamarádem Lukášem Němečkem, o kterém jsme psali v červnovém vydání, navštívil před časem Českou republiku. Je to zajímavé i proto, že první misionáři, kteří na našem území začali hlásat evangelium, pocházeli původem z Irska. Památkou na jejich působení jsou základy malého kostela v Modré u Velehradu.

Milý Marku, přijel si k nám hlásat evangelium?

Doufám, že mé činy a slova dobře odrážejí víru, ať jsem kdekoli. Bylo potěšující poprvé navštívit Českou republiku. Ale přesto si myslím, že jsem povolán být hlasatelem evangelia v samotném Irsku; moje generace totiž naléhavě potřebuje slyšet poselství evangelia.

Často jsem také chodil na eucharistickou adoraci. Studoval jsem učení církve a působil jako kaplan. Věnoval jsem se i vedení biblických hodin. Zamiloval jsem si svou farnost a diecézi a pozoroval, jak kněží dávají svůj život Bohu ve službě lidem. To pro mě bylo velmi silné svědectví a něco velmi oslovujícího. Chtěl jsem sloužit Bohu. Jasno o svém povolání jsem získal, když jsem spolupracoval s FOCUS (Sdružení studentů katolických univerzit). Na univerzitě jsem tehdy studoval obchod a ekonomii, ale myslím, že mě Ježíš vybízel, abych svůj život věnoval něčemu jinému.

Jak v Irsku žijí a studují bohoslovci?

Jakým způsobem jsi uvěřil? Ministrav jsi jako malý kluk?

Všichni společně žijeme v Maynoothu nedaleko Dublinu, našeho hlavního města. Je to poměrně velké univerzitní město. Seminář a Papežská univerzita svatého Patrika (Saint Patricks College) byly založeny v roce 1795. Na pohled vypadá ještě starší, protože má krásnou novogotickou architekturu. Náš kampus je úžasný. Běžně tu trávíme sedm nebo osm let. Každé letní prázdniny trávíme ve farnostech v našich domovských diecézích, abychom se zapojili do tamních služeb a viděli práci kněží v reálném světě.

Co tě dovedlo k myšlence vstoupit do semináře?

Při ministrování jsem se zamiloval do liturgie. Viděl jsem její krásu a důležitost.

Jak se ti líbí naše země?

Je to nádherna! Vaše země je úžasná. Krajina je skutečně překrásná a Praha také. Líbilo se mi projíždět s Lukášem krajem Sudet.

Svatý Patrik je apoštol Irska, ale jeho svátek je po celém světě slaven bezuzdným

pitím piva. Jak to vnímáš? Dala by se tato situace nějak duchovně proměnit?

Je škoda, že věnujeme málo času tomu, abychom se dozvěděli o skutečné osobě svatého Patrika. Napsal skvělou knihu Vyznání a máme od něj také dopis. S naším biskupem pořádáme velkou akci na kopci Slane, kde podle pověsti svatý Patrik zapaloval velikonoční oheň. Míváme tu také mši svatou a eucharistickou adoraci. Přichází na ni spousta mladých lidí a rodin a po ní zůstávají ještě na čaj a malé občerstvení.

Myslím, že pivo samo o sobě není špatné. Může být příjemné vypít si s přáteli nějaké ve společnosti, ale opilost nám určitě neprospívá. Umírněnost v tom, co jíme a pijeme, neznamená, že se nemůžeme dobře bavit. Myslím, že je třeba se více modlit a postit za lidi, kteří bojují se závislostí na alkoholu.

Pokud by někdo z čtenářů chtěl vyjet v rámci programu Erasmus+, studovat do Irska, co bys mu poradil?

Irsko je velmi drahé, proto se snažte mít před cestou něco našetřeno. Sehnat tady práci by mělo být snadné, ale najít ubytování může být obtížné. Nájem jsou tu i proto velmi drahé. Lidé v Irsku mají spoustu různých přízvuků, takže si nedělejte starosti, pokud při poslechu naší angličtiny nebudete rozumět úplně všemu. Máme velmi dlouhou a zajímavou historii a také krásnou krajinu, takže vám pomůže, když si o ní předem něco načtete. Určitě doporučuji navštívit co nejvíce našich historických míst!

Děkujeme za rozhovor

MARK CAFFREY
Věk: 26
Studium: teologie
Oblíbená kniha: Emma – román anglické spisovatelky Jane Austenové

Oblíbený citát: Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit nade všechno nic, než zač prosíme a co si dovedeme představit, jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen. (Efezským 3, 20)

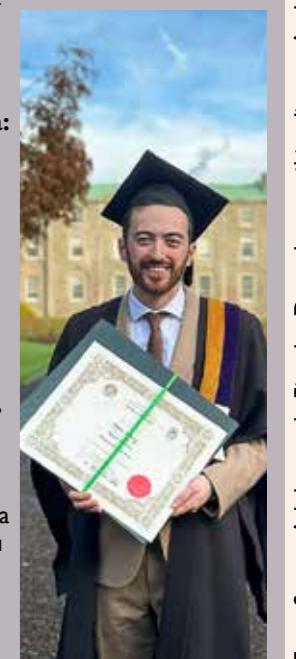

Foto: Scott - Adobe stock; Finaghy, Dwmalone - wikipedia.org; Archiv Marka Caffreyho